

Бѣловласть турчинъ стана отъ сѣдийската маса и подаде кесията си на бунтовника:

— На, вземи това. Дано не сж по-малко отъ тия, които сж ти взели.

И, като се обърна къмъ сѣдиитѣ, чукна съ прѣстъ челото си:

— Не е съ цѣлия си умъ. Бедниятъ!.. Самъ Алахъ го е осѣдилъ

За тази мисль се залови следъ малко и защитникътъ на Бачо Киро, адвокатътъ Джовани Икономовъ.

— Вие виждате, господа сѣдии, че сж много прави думитѣ на Етхемъ бея, — каза той. — Какъ може да стане бунтовникъ такъвъ човѣкъ?... Явно е, че предъ васъ стои лудъ човѣкъ!...

Но Бачо Киро избухна гнѣвно и прекъсна адвоката си:

— Това не е вѣрно!.. Азъ не съмъ лудъ!

Всички останаха смаяни отъ тия думи на бунтовника, който щѣше да бѣде оправданъ. Въ стаята настѣпи тишина. Бачо Киро самъ си слагаше вжжето на шията.

Подтикнатъ отъ нѣкаква чудна сила, той изпъчи гърди и издекламира на турски езикъ:

— Азъ, Бачо Киро съмъ единъ
комита срещу турцитѣ саминъ.

Въ Дрѣновския манастиръ тамо
отидохъ съ пушка на рамо...

Правда народна излѣзохъ да диря,
не искамъ това отъ васъ да крия!

Самъ ще си метна азъ вжжето —
така въ народа ще бѣде пѣто!

Сега вече нищо не можеше да спаси смѣлия бунтовникъ. Председателтъ изкрѣска на запитетата:

— Изведете го!

На 28 май 1876 година Бачо Киро, народниятъ даскалъ и борецъ за свободата на българския народъ, увисна на бесилката въ Търново срѣдъ площада, гдето сега се издига скроменъ паметникъ...

Теодосий Анастасовъ